

det skete først i 1856. Før den Tid var der en Bro, der tilhørte to private Mænd, som havde et reelt Privilegium, og der blev svaret Bropenge og Broforn til denne Bro af omtrent hele Amtet og desuden udenfor Amtet af alle de Velfarende, der kom til at besøge Broen. Ved Loven af 28de Januar 1856 blev det vedtaget, at Bygningen og Overtagelsen af den nye Bro skulde tilfalde Veikassen, og Forpligtelsen til at svare Bropenge og Broforn bortfaldd af sig selv. De Ord, som staae i denne Lov, at Bygningen og Overtagelsen af Broen skulde tilfalde Veikassen, have maaskee givet Anledning til Misforstaaelse hos Communalbestyrelsen i Hølstebro, idet den har antaget, at Udgifterne til Broens Vedligeholdelse siden den Tid var udbredt af Veikassen, men de Udgifter, denne har udbredt der til, have været meget ringe eller maaskee slet ingen. Jeg troer ved denne Oplysning at have godgjort, at Byen nok kunde have en Bro over denne store Aa, uden at være saa betydelig bebyrdet dermed, som Tilfældet vil blive efter dette Forslag, naar den skal betragtes som en Deel af Landevejsgaden og Byen høre Halvdelen af Vedligeholdelsesomkostningerne. Jeg finder det derfor billigt, at der bliver taget tilbørligt Hensyn til den særegne Stilling, denne By har fremfor nogen Anden. Jeg kan heller ikke være enig med den ærede Ordfører, naar han sagde, at det var til Gavn for en By, der laa udstrakt og var thyndt bebygget, at der gik en Hovedlandevejsgade igjennem den. Naar der gaaer en Hovedlandevejsgade igjennem en Kjøbstad og ligeledes gjennem en Landsby, vil man vistnok finde, naar man vil udregne det, at Kjøbstaden vil have langt større Udgifter efter denne Lovs Bestemmelser end Landsbyen; thi vedkommende Landsby vil kun komme til at svare efter sit Hartkorn, medens Kjøbstaden skal svare Halvdelen af Vedligeholdelsesudgifterne for en vis Strækning, og jeg troer, at det vil være let at indsee, at Kjøbstaden da vil blive overbebyrdet. Det er heller ikke saa, som det af den ærede Ordfører blev antydet, at det var Kjøbstadernes Fordeel, jeg søgte ved denne Lov. Det er kun de smaa Kjøbstæder, som ligge udstrakte og ere thyndt og lavt bebyggede, jeg vilde hjælpe paa, og jeg har tillige sagt, at

jeg godt indfaae, at de større Kjøbstæder vilde komme til at svare noget Mindre, men jeg kan ikke indsee, at der vilde stee noget Uretfærdigt, naar hele Fordelingen saavel imellem Amtskredsene og Byerne som imellem Byerne indbyrdes, foregik i nøjagtigt Forhold til Hartkornet og Folkemængden, saaledes at Halvparten svares efter Hartkornet og Halvparten efter Folkemængden. Hvis jeg opfattede den høitærede Indenrigsminister ret, sagde han ogsaa, at dersom Lovudkastet om en overordnet Communalbestyrelse for Kjøbstæderne og Landet var blevet vedtaget, kunde et saadant Forslag eller saadanne Forslag, som de af mig under Nr. 6 og Nr. 13 stillede, have været passende; men jeg troer, at fordi Kjøbstæderne og Amtsrådsdistricterne ikke blive forenede under een fælles Overbestyrelse, kunde det ligesuldt være retfærdigt at vedtage en saadan Bestemmelse, da Grunden dertil ligesuldt er tilstede, naar Kjøbstæderne staae for sig selv, og Amtskredsene for sig. Vi maae nemlig vel lægge Mærke til, at det er Amtsrådene, der have den hele Bestyrelse ikke alene af Landeveiene, men ogsaa af Landevejsgaderne. Angaaende det Punkt, der er omtalt af den høitærede Minister, at der i Loven maatte være en Grændse for, hvor langt man skulde regne Hovedlandevejsgaderne, skal jeg udtale, at denne Tanke for mig har staaet fra først af som tydelig, og jeg har søgt at sætte en Bestemmelse herom igjennem i Udvalget, men jeg har ikke kunnet finde den tilbørlige Tilslutning. Jeg troer ogsaa, at det er nødvendigt at sætte en saadan Grændse, men hvis de tvende af mig stillede Forslag Nr. 6 og 13 blive vedtagne, vilde det slet ikke have nogen Betydning, enten en saadan Grændse blev sat paa det ene eller paa det andet Sted. Derimod vilde jeg gjerne tillade mig at spørge den ærede Minister, om han kunde gaae ind paa et Forslag, som indeholdt, at den samme Bestemmelse, som gælder for Landevejsgaderne, ogsaa blev at anvende paa Landeveiene over Kjøbstadens Grund, naar vedkommende Kjøbstad saa blev fritagen for at bidrage til Amtsrepartitionsfonden efter Hartkornet. Jeg troer, det var heldigere, at Grændsen blev sat mellem Amtsrådskredsene og Kjøbstadgrunden, end at der blev sat den af Ministeren om-